

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansens kommentar om engangsudgiften, at jeg vælger ikke at fortolke det sådan, at hr. Kim Christiansen foreslår at betale de 10 mio. kr. ud af egen lomme. Men det, der sådan set var min pointe, var, at jeg tror, rigspolitiet har mange anslåede engangsudgifter, der går lidt op og ned fra år til år, og det er altså ikke vurderingen, at det her er noget, der vælter budgettet.

Jeg vil sige til spørgsmålet om Ribemodellen, at jeg ikke rigtig synes, den hører hjemme i lige præcis det her lovforslag, men jeg er bestemt villig til at diskutere udbredelsen af den type modeller også fremover, og hvilke konsekvenser det kunne have.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål. Men så skal hr. Rune Lund lige på talerstolen for at gøre rede for sit partis synspunkter.

Rune Lund (EL):

Jeg beklager, at jeg ikke opdagede, at mødet her nede i Folketingssalen skred hurtigere frem, end jeg havde forventet, og at jeg derfor først er kommet lidt senere i debatten.

Det er sådan, at i Enhedslisten er vi faktisk også enige i intentionerne i det her lovforslag. Uanset om det drejer sig om, at man kører i bil eller på motorcykel eller på knallert eller på cykel, skal man selvfølgelig køre og føre et køretøj på betryggende vis. Og man kan selvfølgelig ikke have, at folk kører rundt og er berusede, skæve, høje eller på anden måde er påvirkede, så de udgør en sikkerhedsrisiko i trafikken. Derfor vil vi selvfølgelig gerne være med til at nedbringe antallet af ulykker, som skyldes påvirkede trafikanter, og vi har stor forståelse for det, som er formålet med det her lovforslag.

Nu har jeg haft lejlighed til at høre, hvad ministeren har sagt, men jeg vil alligevel sige, at der er nogle ting, som vi synes skal undersøges nærmere i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

En af de ting, som vi i Enhedslisten i hvert fald har kigget på, er det her med nulgrænsen. Der siger ministeren så: Jamen det er det aktive stof, man skal kigge på. Men når man så læser betænkningen fra Waageudvalget, må man jo se på, at når der indføres en nulgrænse og man så siger, at folk har et aktivt stof i blodet, siger det jo ikke nødvendigvis noget om, hvor godt eller

hvor dårligt folk måtte køre bil eller cykel eller motorcykel eller knallert, eller hvad det nu kan være. Der står jo decideret, at udvalget ikke har et tilstrækkeligt medicinsk-videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde.

Det siger jo noget om, at der godt kan være en vis mængde stof i blodet af en bestemt karakter, men det siger faktisk ikke noget om, hvorvidt man er god til at føre et køretøj eller ej. Og det synes jeg da er noget vi bliver nødt til at gå længere med i udvalgsarbejdet, hvis vi skal lave en nulgrænse og straffe nogle mennesker for at have en bestemt mængde stof i blodet uden at vide, om det rent faktisk påvirker deres evne til at køre, f.eks. føre et motordrevet køretøj, sådan som det står her i Waageudvalgets betænkning.

Også selv om det her ville have været tilfældet, står der så videre, »ville kvantitative grænser for koncentrationen af de forskellige stoffer i blodet« – efter udvalgets opfattelse – »ikke kunne præsenteres på en enkel måde svarende til reglerne for alkoholkoncentration i blodet eller udåndingsluften.« Udvalget har anført, at »en opstilling af kvantitative grænser for alle stoffer, der kan påvirke føreevnen negativt, ville ... være helt uoverskuelig og dermed særdeles uhensigtsmæssig set fra en retsinformatisk synsvinkel og endvidere uegnet som målestok for, om der foreligger et strafbart forhold.«

Det synes jeg også er noget, som vi bør dykke ned i i udvalgsarbejdet. Man kan altså ikke opstille den slags måling af kvantitative grænser på en enkel måde og præsentere det på en enkel måde.

Det, som man kan sige, er, at der faktisk råder en usikkerhed i forhold til at opstille præcise grænser for, hvornår og i hvilket omfang trafikanterne er påvirket af stoffer, og derfor kan sådan en nultolerancegrænse jo faktisk være problematisk ud fra en retspolitisk vinkel. Og det synes jeg bestemt er noget, vi må kigge noget nærmere på.

Den sidste ting, jeg ville nævne, og som ministeren jo også nævnte, er det med at begrænse brugen af domsmænd i de her sager. Det synes jeg også vi bliver nødt til at diskutere noget nærmere, for det her er jo et nyt område, kan man sige, altså nultolerance i forhold til de her stoffer, hvis det skulle blive indført, og det er der jo meget der tyder på.